

NAGYKÖRÖS ÉS VIDÉKE

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap. A „Nagykőrösi Gazdasági Egyesület” hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Nagykőrös, IV. ker., Deák-tér 31.
Telefon szám: 78.

Megjelenik hetenként háromszor:
Kedden, csütörtökön és vasárnap
reggel.

Főszerkesztő:

Magyar Kázmér.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:
D. Tóth Ferenc.

Előfizetési árak:

HELYBEN:

Egész évre 12 K, 1/2 évre 6 K, 1/4 évre 3 K

VIDEKEN:

Egész évre 14 K, 1/2 évre 7 K, 1/4 évre 3-50 K.

Egyes szám ára vasárnap 14, hétköznap 6 fill
Nyílttér soronként 80 fillér.

Az élelmezési diktatura.

Amit már hetek óta vártunk és reméltünk, végre megtörtént, a kormány kinevezte az élelmezési diktátort. Báro Kürthy Lajos főispán lesz ez a fontos személyiség, és dacára annak, hogy az új diktátorról semmi különösöt nem tudunk, mégis megelégedéssel köszöntünk valakit. A napilapok és politikai körök hetek óta kombinálnak már azon, hogy kit fog a kormány felkérni erre a nehéz és felelősségteljes állásra és állandóan különféle a politikusok álltak a kombinációk előterében. Nem arról beszélünk, hogy ezek a politikusok véletlenül mindig ellenzékiek voltak, hanem arról, hogy ezt a nehéz és az egész ország létére, ellenállóképességére, közvetve tehát a hadseregére is döntő jelentőségű állást is politikai szempontból akarták némelyek elajándékozni és betölteni.

A kormány szakított ezekkel a kombinációkkal és egy adminisztratív ember állított az új méltóság helyére. Egy adminisztratív embert, akit valószínűleg hosszú válogatás után keresett ki és akiről bizonyosan meg van győződve a kormány, hogy az adminisztratív és szervező erő teljében van. Nem politikus kellett nekünk, a

kormány jól látta, aki esetleg szép intervjúkat fog adni és beszédeket fog tartani, hanem egy olyan ember, aki ért az adminisztrációhoz, aki hivatalnok, aki már egy megye vezetésében bevált és akiről a kormány valószínűleg nagyon jól tudja, hogy miért állította erre a fontos pozícióra.

Már a politikából elég volt nekünk. Politikai alapon nem lehet ezt a kérdést megoldani, olyan ember kellett nekünk, aki nem a külszínre ad, hanem bezárkózik az irdodájába, vagy kimegy az országba, a hogy a szükség megkívánja, és ott dolgozik mindnyájunk érdekében. Eppen az, hogy a kormány egy szürke embert, akiről a nagyvilág nagyon keveset tud, állított a hivatal élére, nyugtat meg bennünket afelől, hogy a kormány tudja, mint cselekedett.

Meg vagyunk győződve róla, hogy már maga az az egy tény, hogy központosítatnak az élelmezési ügyek, nagyfokú javulást fog előidézni az ország közlelmezésében. Hiszen ma az a százféle rendelkezés, a sokféle intézkedés, amelyek a különböző hatóságoktól kijöttek, egymást zavarta és egymást kontrakarrította. Bizonyos, hogy a mai élelmi szemlézeteknek legnagyobb részben a spekulánsok és árdragítók az

okai, de bizonyos, hogy hozzá járult mizériák elmérgesedéséhez az is, hogy nem volt egy kézben összpontosítva az nélelmiszerek fölött való intézkedés.

Jóslni nem lehet ebben a kérdésben, hiszen a jóslathoz sok olyan tényezőnek és ténynek a mérlegelése volna szükséges, amely tényezők csak a kormány vagy a közlelmezési diktátor előtt lesznek ismeretesekké, de annyit mindenesetre megállapíthatunk a Németországi példából, hogy a közlelmezési diktatura csak azoknak lehet rossz, akik ma protekció és nagy pénzek révén tejből-vajból fürdenek, de azok részére, akik ma éheznek, akik ma órák hosszát állnak, amíg kenyeret, zsirt, húst, tejet kapnak, csak előnyös lehet.

A szegény néposztály ebben a háboruban eleget szenvedett. Mert mit ér az, hogy a kereseti viszonyok bizonyos mértékben javulnak, ha a javult keresetért sem lehet annyit kapni, mint régebben a rosszabb kereseti viszonyok között, de nemcsak annyit nem lehet kapni, hanem igen gyakran egyáltalán semmit sem kapni.

A szegény néposztályra és vele az egész ország zömére tehát csak jót várhatunk az élelmezési diktaturától,

TÁRCA.

A 35 éves találkozásunk.

Írta: Magyar Kázmér.

(Folytatás)

4

Amikor szólszra fölállott, amint alakja kiegyenesedett, negyedik évtized sok kedves emléke rajzolt ki emlékezetünkben rögtön. Az 1880. évi miniszteri látogatás, Magyaróvárnak akkori ünnepe, mozgalmas napjai elevenedtek meg lelki szemünk előtt.

A miniszter érkezett, a földmívelésügyi miniszter!!

Láz fogta el a kis várost, izgalom a vén vár falait. Az akadémia igazgatósága a folyamatban levő évszázó vizsgákat felüggeszti, az ifjuságot felhívja, hogy a miniszter üdvözlése felől a maga részéről is gondoskodjék, a maga mozgalmát kapcsolja bele a vármegye, a város, a hivatalos akadémia rendezésébe.

Az ifjuság gyűlésre sereglük össze, fátylós, zenés rendezését határozza el, melybe a Magyaróvár és Moson polgárságát föl-

veszi. 30 tagú intéző bizottságot választ és két díszszónokot jelöl ki a fátylós tisztelgéshez. A magyar részről Magyar Kázmér, a német részről Grunner Lajost.

A bizottság rögtön működésbe lép. Este érkezik a miniszter és most már 11 óra. A rendezés részleteit szétoztják és megállapodnak abban, hogy ha a főispán lakomán az akadémia ifjusága részéről a pohár köszöntésre sor kerül: azt Losonczy Gyula tartsa.

Az est beköszönt, a miniszter beérkezik. A fátylós menet a rezes bandával a megyeház elé vonul, a hajduk szobájából asztalt állítanak az ut közepébe. A magyar szónok fölpatann arra és megtartja üdvözlő beszédét, melyet az ifjuság lelkes éljenzése szaggat meg gyakran és már is be szinte tomboló viharzással.

Ezt a jelenetet látjuk magunk előtt újra s emlékezünk rá, hogy a miniszter felelt; de a válasza minket nem lelkesített! Igaz, hisz az ifjuság szónoka is pengéltet hurokat, amik bizonyos helyeken tetszéssel nem találkozhattak a miniszternek nem

lehetek inyére; bezeg azonban nekünk, a csupa tűz, csupa lélek ifjuságnak szájunk izére vallottak azok a hur rezdülések.

A német szónok simább volt, szelidebb, sőt szintelen a lojalitás erős érvényesülése miatt. A miniszter erre is felelt s a válasza mintha melegebb is lett volna.

Szóval bizonyos kavarodás volt a lelkemben mindenütt és izgalom a kedélyekben. Emlékszünk rá. A magyar szónokot nem értette jól meg Dr. Masch, az öreg igazgató, hogy is érthette volna, csak németül tudott (akkor még; de Magyaróváron!) fordítás nyomán formált véleményt és alkotott ítéletet és a kiszivárgó hírek szerint a magyar szónok a kicsapás szélére jutott. Hajszálon áll a sora; a miniszter további magatartásán fordul meg minden...

Tanároktól hallottuk ezt, kiknek egy része szintén igen kényelmetlenül érezte magát.

Érthető ennél fogva, hogy a főispáni lakomára vegyes érzelmekkel vonultak föl a meghívottak, köztük a „30 magyar nemes” (ha mindjárt német volt is egy részük.)

amelyben — egy jó tulajdonságát már biztosra megállapíthatjuk — nem politika, hanem a munka lesz a vezérlő szempont.

Anyavédelem.

Csecsemővédelem.

Teljesen átérezzük a kérdés horderejét. Csatlakozunk minden törekvéshez, a mely ennek a végtelen fontosságú kérdésnek az érdekéhez akar simulni, hogy: Anyavédelem! Csecsemővédelem! Mind az anya, mind a csecsemő olyan valaki, a ki a jóérzésű magyarnak, a legbensőbb érzelmeit tudja mozgásba és nemes indulatba hozni.

Egyébként is büvös hatalom mind a két fogalom. Mert fogalom az anya is, a csecsemő is. Külön-külön is, azt, hát még egy együtt? Egyébként is, rendes viszonyok között is, a mindennapi élet szürke egyhanguságai közepette is!

Hát még ugy beállítva ezt a fogalmat, amint a képviselőházban nemrégiben láttuk: a nemzet jövőjének nagy feladatai között! A nemzet tovább fejlődésére gondolva, a szörnyű vérvetszést utánpótlásának aggodó kötelezettségei között!?

A nemzet tanácsában Apponyi Albert gróf ékesen szólása állott az anyavédelem és a csecsemővédelem mellé föltszínre idézve a kérdést. A teendők iránt *hangoztatta* a nézeteit, de kormány nyilatkozatban is halottuk elősorolva azt, amit a jelen és jövő teendői gyanánt fontosnak ítélnék. Szóval a terv körvonalaival ismerkedhettünk meg.

De ezek a nyilatkozatok, — őszintén szólva — minket alföldi embereket nem elégitettek ki. Nekünk ugy tetszik, mintha nem antheus, nem a *mi* antheusunk adta volna a tanácsot. Nem a *mi* földünk dobbanását hallgatta, sem Apponyi Albert gróf, se pedig a belügyminiszter. A helyett, hogy az Alföld, a magyar föld védekezését kezdték és tolmácsolták volna, mintha az ugynevezett „művelt külföld” védekezésének és nézetének volnának a tolmácsolói és az *ott* kialakult nézetekre *ott* helyesnek vélt megoldási módokat hozták volna magukkal, s azzal kínálkoznának *itt* miközöttünk.

Emlékszünk, hogy a lakoma előtt a miniszter bemutatta magának az akadémia küldöttségét, az ifjúságot, körbe állva történt a bemutatás, amely ugy intéződött, hogy a magyar szónok a legutolsónak maradt. Bemutatták. A miniszter fejével bólintott feleje s ezt mondta:

— A tegnapi szónok?! A fizognomiájáról megismertem.

Emlékszünk a továbbiakra, *lakoma lefolyására*, az étkész terembe való átvonulásra, a magyar szónokot bizony nem keresték üdvözlő szemek, sőt még az ő köszönetére elő is szerettek kitérni az emberek. Hja! a régi világban is a mai jelentőséggel bírt a miniszteri kegy! Emlékszünk a lakoma lefolyására.

A főispán *Miske Imre báró* mondotta az első pohárköszöntőt, Moson megye vendégére, a miniszterre.

Utánna a miniszter szólott. Szép, hangulatos, tartalmas volt a beszéde; és különös melegségű. Az első szótól az utolsóig minket illetett; az akadémia ifjúságát, amelyik a jövő annak nagy feladataival és ép

Tanfolyamokat ajánlanak, az anyák felvilágosítását, kitanítását tartják első sorban szükségeseznek, s erre a célra a közgazgatási tanfolyamok és más egyéb, sőt minden elképzelhető időszaki tanfolyamok amugy is túltöltött anyagát akarnák kibővíteni. E mellett a segély nyújtás módjait megkönnyíteni minden vonalon „kezére jární” anyának, csecsemőnek egyaránt.

Tiszteletre méltó törekvések és minden ízében nemes, jóakaratu ezek mind az elméletben. Az élet ridég valóságai, képtelen nehézségei: azonban szinte guny-mosolylyal fogadják ezeket erre mifelénk.

Mi nem a fővárosra, nagy városokra, nem a népes gyártelepek vidékére gondolkunk, ahova a játékonyság szervezetei a a maguk keztyűs kezével eljuthatnak talán. Mi a magunk vidékére gondolkunk az Alföldre; keztyű, kordován topánka erre nem divat.

Az Alföldre igenis, erre a kincses óriás bányára, gyémánt mezőre, a hol nemzetünk legértékesebb ember anyaga, a magyar földmives él. Él és dacol és küzd a rendes méretűnél sokkal nagyobb élet szívóssággal és erővel, küzd a lehetetlen állapotok közt. Küzd a végelethatalatlan síkságokon, apró falvakban, szetszórt tanyák és tanya-rendszerek ezerjei között. Él és dacol az elemekkel, az idő viszontagságaival, orvos hiánnyal, baba hiánnyal, patika hiánnyal és utak hiányával. Küzd a földmives ember, meg a felesége, küzd a hál'istennek rendkívüli szaporasága familiájával együtt. És mindenik *külön* küzd. Ahány tanya, annyi „küzdelem-egység”. A szervezés, az egymásba kapcsolódás, meg van tán a Magyarország helység névtárának vastag kötetében, különös alaku jelek mutatják benne, hogy melyik pusztá, tanya csoport melyik községhöz, városához tartozik. Posta, kézbesítő, hadnagy, adóvégrehajtó ezen jelekről oda talál, de kultura, társadalmi segedelem, kormány, jóindulat azokon el nem igazodik.

Szeretnők megkérdezni idelent az Alföldön, hogy a képviselőházi szónokok közül ki volt vajjon eddig odalent a mi tanyáink világában, vagy ha nem ók maguk, de az őket tájékoztató urak közül, ki ismer bennönket, ki ismeri viszonyainkat? (Ha ismernének bennünket, viszonyainkat, bizony a közéletmezés és harctér mögötti

oly nagy követelményeivel. A magyar mezőgazdaság döntő fontosságát esateltte és a szereplőit is, melyet a gazda intelligencia betölt a közvetlen gazdái működéssel és földmives népre való közvetlen és közvetett hatással. Nyomatékkal jelezte, hogy nagy küzdelmek előtt állunk s az akadémikusoknak az első sorokban van a helye.

Ennek a kettős iránynak az ellátásához kívánt nekünk szerencsét és kívánta az égiek segedelmét, kívánta az egyénekninti boldogulásunkat.

A beszéd szép volt, tartalmas is; de nyújtott is. Annyival inkább, mert *mi erre* elkészülve nem voltunk, vagy jobban mondva *nem erre* voltunk elkészülve.

Ugy látszik kismélt szónok se. Bizonyos egészen más volt s az elgondolt beszédének a tárgya és köre, mert bizony nem jelentkezett a szólásra, legalább annyit készült és késlekedett, hogy Simon Gyula az alispán nyult a pohárhoz és mondotta el köszöntő beszédét. Mit mondott, miként szónokolt: nem tudjak. Nem voltunk

élet m másféle alakulatu lenne.) Kik tartózkodtak odakint a hatalmas edzett, igénytelen emberek között, ki látta színről-színre őket otthonukban, a sok pompás kis tanyai gyerekeket, ki szemlélte nap-naponkinti életében, ki figyelte az anyát, aki 6, 8, 10, 14 gyermeknek ad életet és neveli is föl kicsit szerencsésebb körülmények között valamennyit? Ki látta ezt az értékes fajt, zenek beteget 15—20 kilométer távolra zötyögtetve parasztszekér derekában, akik dunyha és suba közt megadással néznek, a kék ég magassága felé, magyar fatalizmussal tán az utat vizsgálják a merre a doktortól jövet majd távozni fognak innen, arról a sáros földgolyóbírról?!

Azt kell hinnünk, hogy senki se. Mert más különben lehetetlen volna, hogy a tanfolyamok helyett, illetve mellett ne egy közelebbi igazság jutna előbb az elméjükhöz. A közelebbi igazság: a tanya világ mostohasága, no meg az utak nincstelensége.

Ezt igen tisztelt irányadó tényezői nemzetünknek, ezt a kettős szempontot méltóztatassanak a működési tervetbe beilleszteni. Az utakat építsék ki járhatóvá és kurtítsák meg orvosig és patikáig okos és célszerű intézkedésekkel. A szervezés iránt tevékenységgel ne a tanfolyamok létesítésében keressék itt mifelénk a különben igen tiszteletreméltó becsvágy kielégítését, hanem a tanya világában álljanak megértő lélekkel azok mellé, akik ott a fokozatos fejlődés elvei szerint a gazdasági és társadalmi szervezés munkájára vállalkoznak; de a kik erőtlennek.

Ezen a módon és ezen az uton majd könnyen eltalál a a derék magyar anya, aki eddig is megmutatta, hogy párját hiába keressük e haza határain tul, eltalál oda, ahova maga is iparkodik a gyermeke mellé, *a csecsemő védelmére*.

Mellesleg megjegyezzük, hogy kétszáz-ezer négyzet kilométer területről van szó: a magyar Alföldről! Akkora, mint hét osztrák tartomány, ha valamivel nem nagyobb.

Magyar Kúzmér.

Hirdessen A „NAGYKÖRÖS és VIDÉKE”-BEN.

képesek oda figyelni; az elméket megsibbasztotta az izgalom, a restelkedés érzése, hogy a határozatlan nekünk és csak nekünk szóló miniszteri pohárköszöntő megköszönésétől és viszonzásától bennönket elűtötték. Sugás, mozgás, tanakvás, egymás biztatása a hallgatósági részen, mert hogy a kismélt szónokra számítani éppenséggel nem lehetett.

A „tegnapi szónokot” kezdték hát biztatni, akit fizognomiájáról már csakugy is ismer a miniszter s addig biztatták, hogy az alispán beszéde végeztével kis várta felpattant helyéről és közvetlen a miniszterhez intézve szavait, a mulasztást kimentette a miniszter figyelmét megköszöntve, jókíván, saját viszonzotta s reményét fejezte ki, hogy a ránk váró kötelességnek meg fogunk az életben felelni, mert iparkodásunk is serkent, de nem kis mértékben buzdít és sarkantuz a példa is, a magyar földmívelésügyi miniszter példaadása itt a gazdasági szakoktatás otthonában.

(Folyt. köv.)

HIREK.

* * *

Nagykörös város hazafias választó polgáraihoz.

A függetlenségi párt vezetőségéhez.

Alig egy pár nap választ el bennünket a városi képviselőválasztástól. Ötven képviselőnek nyújt mandátumot hat évre a választó közönség bizalma, amely bizalommal, illetve joggal felelősködve, intézik városunk életbe vágó ügyeit. Fontos feleladatok hárulnak tehát rájuk, épen ezért *olyan képviselőkre van szükség, akik nemes belátással és mindig a közügyért való küzdelemmel vesznek részt városunk jövőjének, érdekeinek istápolásában.*

Láttuk épen a nyár folyamán, hogy egy-két képviselő mennyire tulhajszolta jogait saját egyéni érdekeinek, személyes gusztságának keresztlélvételére. Szembe helyezkedett a függetlenségi párt intézőségének, vezetőségének határozatával, minden utat, módot felhasználta — csak azért, hogy lázas vágyaikat, diadalra juttassák. Mäskor pedig szolgái hűséggel visítették olyan dolgokban, amikor verni lehetett a mellett, hogy a pártért mindent. *Akik ilyen hinta politikát folytatnak, azoknak a közügy labda a kezükben.* Mindenkor várni lehet, mikor változtatnak frontot, a szerint, amint egyéni izlésük diktálja.

Igen tisztelt Vezetőség! Semmiféle pártszempont nem vezérel bennünket, tisztán az igazság érdekében merészkedünk sikra szállani nyíltan, őszintén — mint a hogyan illik. Vajjon érdemesíti-e a mélyen tisztelt párt az említett urakat arra, hogy jelölje a képviselő tisztségre. Mert hiszen maga a párt jegyzőkönyvileg pecsételte meg fonák eljárásuk miatt, még pedig nyomosan és súlyosan. Pálczáit tört felettük érdemük szerint a megérdemlett bánás módjában részesítette őket. — A kezükben lévő jogokat, mint fegyvert — arra használták fel, hogy zaját pártjuknak szeggezzék. Vajjon, ha újból kezükben lesz e fegyver — forgathatják-e másként!? Most van ideje ezt mérlegelni, a természetet nem tagadja meg önmagát.

300 választó polgár.

— A városi képviselő választás, amikor 50 képviselőt és 30 póttagot választanak, e hó 23-án lesz, az alispán az igazolt választmányba rendes tagokul Ádám László és Dr. Jalsoviczky László, póttagokul pedig B. Tóth Ferenc és Beretvács János v. képviselőket nevezte ki. A vármegye elnökül Bordács Szilárd, helyettes elnökül pedig Dr. Kókény Dezső megyebizottsági tagokat küldte ki. — A választás helye mind a tíz választó kerületre nézve a városi szálloda földszinti nagy terme lesz, a választás 9 órakor kezdődik és délután 4 óráig tart.

— **Özvegyi nyugdíj.** Az elhunyt v. főügyezünk neje részére a városi képviselőtestület a tisztviselői nyugdíjválasztmány javaslata alapján özvegyi nyugdíj évi 1800 K-át, nevelési járulékként gyanánt négy gyermeke után külön-külön évi 360 K összegget, vagyon mindkét címen összesen 3240 K-át állapított meg.

— **Hadimenetrend lépett életbe vasútvonalunkon és pedig:** Budapest felé indul reggel: 4 óra 41 perckor és 8 óra 14 perckor (személy vonat). Délután: 4 óra 59 perckor (gyors vonat) és este: 7 óra 14 perckor (személy vonat). Kecskemét felé indul éjjel: 2 órakor (személy vonat). Dél-élt: 9 órakor (gyors vonat). Délután: 3 órakor (személy vonat). Este: 10 óra 40 perckor (személy vonat).

— **Napidíjasok kérése.** A városnál működőapidíjasok közül tizen, akik már hosszabb idő óta robotolnak, számításba sem jöhető kezdő fizetéssel felvéve, jelenleg és nagyon csekélyen díjazva azt kérelmezték a képviselőtestülettől, hogy valamelyes szerény összeggel javítsaapidíjukat; ugyan mi lett a határozat, talán mondani se kell: nem adunk! Sőt még mi hangzott fel egyes igen boldog körülmények között élő képviselő ajkairól, — örüljenek, hogy maradhatnak. Vajjon, hogy gondolkozhatnak ezek a város atyák? Van-e egy csepp belátásuk a kis emberek sorsa iránt, nem öröklött vagy tulajdonosi ám azok, hanem minden időben kurtára szabottapidíjból élők, akiknek reggeltől estig a dohos hivatali szobákban kell izadni. Talán mégis többet érdemelnek ezek a régiapidíjasok, mint az alig minapában felelt új díjnokok, akiket pedig — mint halljuk — hasonlóapidíjban akarnak részesíteni. Ugyan, mit gondolnak magukban az elutasított díjnokok ezek után? Mikor még munkájuk után semmi elismerésben sem részesülnek.

— **A városi kisegítő tűzoltók részére a képviselőtestület a nyári hónapokra már megállapított négy korona napi díjat a téli hónapokra is folyósítani rendelte.**

— **Havi 5 korona javítás.** A hegy és mezőőrök fizetését a képviselőtestület öt koronával emelte akként, hogy azután havonként 35 kor. helyett 40 K-át kapnak. Mit lehet ez után gondolni!

— **Az Élet szépirodalmi és művészeti hetilap (szerkeszti Andor József) okt. 15-i száma a következő tartalommal jelent meg:** A lelki kultúra. Prohászka Ottokár. — A nap és hold harca. (Elbeszélés.) Harsányi Lajos. — A százhuszonkettedik zsoltár. (Költmény.) Sik Sándor. — Könyvek. (Költmény.) Takács Edith. — Az ügyetlen. (Regény.) Pásztor József. — A gyón hadiárva ház. Felicitás. — A balember. (Elbeszélés.) Jancsó Ilona. — Kultúra. — Hétről-hétre. — Glosszák. — Szerkesztői üzenetek. — A kitűnő lapot melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, I. Fehérvári-út 15/c. Előfizetési ár félévre 10 korona. Mutatványszámot készséggel küld a kiadóhivatal.

Szerkesztői üzenet.

M. L. urnak Kocsér. Az az ur, aki a városi képviselő választásért szinte fel-tűnő türelmetlenséggel kesereg, s olyan lázasan siettette a választás idejét, az nem más, mint Danóczy Antal gimnáziumi lelkész-tanár. Hát kérem van is oka zokognia, mert a nyár folyamán maga a párt intésősége szavazott neki bizalmatlanságot. A mandátuma pedig most jár le. Különben szives üdvözet.

fel. szerk.

14891—ki. 1916. szám.

Hirdetmény.

Nagykörös város képviselőtestületéből a f. 1916. évben kilépő képviselők és póttagok helyébe 50 képviselő és 30 póttag képviselő megválasztására Alispán ur 16698/1916. sz. rendeletével 1916. október 23. napját tűzte ki határnapjául s a Törvényhatóság a választás elnökül Bordács Szilárd, helyettes elnökül Dr. Kókény Dezső urakat küldött ki.

Ehhez képest a százazó lapokkal való választás a város 10 választó kerületére nézve a fenti napon, vagyis 1916. október 23-án hétfőn reggel 9 órakor kezdődik a városi szálloda földszinti nagytermében és tart ugyanaz nap délután 4 óráig, amikor a választási elnök a szavazatok eredményeit megállapítja és nyomban a helyszínén kihirdeti.

A 10 választó kerület a következő:

1. Első választó kerület áll az I. kerületből 351 szavazóval és a 3-ik járásból 112 szavazó, összesen 463 szavazóval.
 2. Második választó kerület áll a II. kerületből 441 szavazóval.
 3. Harmadik választó kerület áll a III-ik kerületből 303 szavazóval és a 2-ik járásból 174 szavazó, összesen 477 szavazóval.
 4. Negyedik választó kerület áll a IV-ik kerületből 467 szavazóval.
 5. Ötödik választó kerület áll az V-ik kerületből 308 szavazóval, az összes gondnokoltakból 34 szavazóval és a kiskorúak a P. kezdő betűtől végig 75 szavazó, összesen tehát 417 szavazóval.
 6. Hatodik választó kerület áll a VI. kerületből 328 szavazóval és a kiskorúakból az A — H. betűig 107 szavazó, összesen tehát 435 szavazóval.
 7. Hetedik szavazó kerület áll a VII. kerületből 270 szavazóval és a 4 járás 184 szavazóval, végül a kiskorúakból I—K betűig 27 szavazóval, összesen tehát 481 szavazóval.
 8. Nyolczadik választó kerület áll a VIII. kerületből 197 szavazóval és az I. járásból 226 szavazóval, összesen 423 szavazóval.
 9. Kilenczedik választó kerület áll a IX. kerületből 286 szavazóval és a 5 járásból 138 szavazóval és a kiskorúak I. — Ó betűig 30 szavazóval, összesen tehát 454 szavazóval.
 10. Tizedik választó kerület áll a X. kerületből 385 szavazóval és a 6-ik járásból 12 szavazóval, összesen 397 szavazóval.
- A felsorolt 10 választó kerület mindenike választ 5—5, összesen Ötven képviselőt és 3—3 póttag, összesen 30 póttagot.

Szavazhat minden választásra jogosult, aki a városi képviselőválasztók f. évre elkészített névjegyzékébe fel van véve.

Az 1886: XXII. t. c. 28 §-ában felsorolt jogi és természetes személyek szavazati jogukat meghatalmazottak útján gyakorolhatják és erre való meghatalmazást a polgármesteri hivatal melletti tanácssteremben a hivatalos órák alatt kell benyújtani a f. hó 20 és 21 napjának d. e. 9—12 és d. u. 3—5 órájáig, továbbá a választás napján reggel 8—9 óráig a választási helyiségben.

Nagykörös, 1916. évi október hó 16-án.

Póka Károly,
polgármester.

Főgimn. tanulók oktatását állandó tanári munkával ellátja Erdélyből menekült református pap. Címe: Pálffy Endre maroshévízi ref. lelkész, IV. ker. 72. sz. (Kaszinó mellett.)

Két darab szép 16 markos igába való vemhes anyakanca eladó; értekezni lehet Kossuth Lajos-tér 32. sz. (Bakos-féle ház.)

A hangácsi szélmalom melletti Bónis tanyán mintegy 20 kocsiira való száraz akácfa galy, 2 öl akácfa és szerszámfának való 4 öles hosszú akác-fatörzsek eladók; értekezhetni a helyszínén, 1916. október 4-én és a következő napokon **Dr. Molnár Zoltán** járásbíró.

Használjunk hadisegély postabélyegget és levelezőlapot.

Ha a harctéren lévő hozzátartozójának örömet akar szerezni, akkor fizessen elő

a Nagykörös és Vidékére.

Előfizetési ár egy negyedévre 3 korona.

Egyjőkarban levő ZONGORA megvételre kerestetik; cím a kiadóban.

Zenetanítás.

Tisztelettel értesítem a zenekedvelő ifjúságot, hogy tanítványokat elfogadok hegedű tanításra a legutányosabb fizetés mellett.

Orbán János

I. kerület Medve-utca 41. szám.

2 drb. 9 hónapos svájci bak-
kecske eladó. III. k. 18. sz.
1-2v.

Dr. PALÓCZ k. egészség-
ségi tanár

tanár, v. kórházi specialista orvos

Budapest IV. Károly-körút 2 sz.

sok évi óriási speciális praxisa folytán teljes bizottsággal, felismeri és kigyógyítja egy férfiaknál, mint nőknél a titkos- és nemi betegségeket, valamint az azokból származó összes bajokat. Rendel hétköznapokon d. e. 10-től 12-ig, d. u. 3-tól 5-ig. Ha személyesen lehetetlen volna megjelenni, válaszbelgyes levélre szívesen ad díjtalan felvilágosítást a felől, hogy otthoni kurával hogyan szabadulhat meg gyökeresen a bajától.
5-20 v

Uj fényképész!

Tisztelettel értesítem a nagyrövidű közönséget, hogy helyben Kertész Gyula, piactéri házában

modernül berendezett fényképezési műtermet

nyitottam. Budapesten hosszú évek óta szerzett gazdag tapasztalataimat a n. é. közönség b. pártfogásával óhajtom érvényesíteni. **A legfinomabb kivitelű képek is pontosan és gyorsan készülnek.**

Kiváló tisztelettel

Kalmár Sándor.

Értesítés. Van szerencsém értesíteni az igen tisztelt gazdaközönséget, hogy mivel ez évi termésre a Hadi-termény Részvénytársaságtól a bevásárlásra a megbízást megkaptam, en-

nél fogva vásárolok mindenféle :-: gabanát, száraz fehér és tarka babot, kölest, krumlitt, a legmesszebbmenő, legkedvezőbb és a legmagasabb meghatározott árák mellett :-: :-:

Becses pártfogásukat kérve vagyok kiváló tisztelettel **SZÜCS SÁNDOR** terménykereskedő. Csirkepiactér IV-ik kerület 86. szám Nagykörös. — 26-78

Esti Ujság!

Budapest legjobb és legfrissebb napilapja minden délután 4 órakor érkezik s kapható Nagykoröson

Székely Albert

könyvkereskedésében állandóan.

A legujabb harctéri híreket közli. **ÁRA 6 fillér.**

Egyedül kapható:

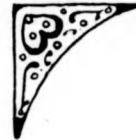
Gerő Sándor Ára: 1 és 2 kor.

gyógyszerárában NAGYKÖRÖS.

NINCSEN PÁRJA

-AGERŐ-FÉLE-

BOROSTYÁN
KENŐCSNEK!

Schiffer Márton rőfös, dívaláru és temetkezési vállalata **NAGYKÖRÖSÖN.**

Ajánlja dusan felszerelt temetkezési vállalatát a legdiszesebb kivitelűl a legegyszerűbbig. — Raktáron tartok selyem, atlasz és selyemmel himzett applikált szemfedeleket, lepedőket, párnákat. Érc-koporsók, sirkoszoruk nagy választékban. Elvállal temetések rendezését és ravatalozását a legolcsóbban. Mint egyedüli kartellen kívüli üzlet, azon helyzetben vagyok, hogy szolid kiszolgálással és olcsó áráimmal továbbra is a n. é. közönség igényeit is kielégíthetem.

A nagyrövidű közönség szives pártfogását kérve, — tisztelettel: **Schiffer Márton.**